

O TYM, JAK PRACA LEŚNIKÓW ZAPEWNIĄ TRWAŁOŚĆ POLSKICH LASÓW

Nasiona dla przyszłości

Skąd biorą się sadzonki, z których powstają nowe lasy? Jak leśnicy zabezpieczają materiał genetyczny drzew i dlaczego zbieranie nasion ma dziś tak duże znaczenie w obliczu zmian klimatu? O tym opowiada odcinek programu „Czysta Polska”, do którego zdjęcia zrealizowano w Ośrodku Szkółkarsko-Nasiennym w Jarocinie.

Pozyskiwanie nasion, produkcja sadzonek oraz wpływ zmian klimatu na przyszłość lasów - o tym wszystkim dowiemy się w odcinku poświęconym tej tematyce. Zdjęcia zostały zrealizowane w Ośrodku Szkółkarsko-Nasiennym w Jarocinie, działającym w strukturach Lasów Państwowych. Program „Czysta Polska” emitowany w Polsat News porusza najważniejsze zagadnienia związane z klimatem i ochroną środowiska - od decyzji dotyczących polityki klimatycznej, przez nowe technologie wpływające na środowisko, aż po praktyczne wskazówki, jak każdy z nas może na co dzień dbać o przyrodę. Audycję prowadzi Dominika Tarczyńska ze Stowarzyszenia Program Czysta Polska.

DLACZEGO LASY PAŃSTWOWE ZBIERAJĄ NASIONA DRZEW?

Zbieranie nasion to jeden z najważniejszych elementów pracy leśników. Dzięki temu możliwe jest odnawianie lasów przy użyciu sprawdzonego materiału pochodzącego z lokalnego środowiska. Miejscowe populacje drzew, czyli tzw. ekotypy, są najlepiej przystosowane do konkretnych warunków glebowych i klimatycznych. Nie wiemy dokładnie, jakie warunki klimatyczne będą panowały za kilkadziesiąt lat, ale wiemy, że zabezpieczenie zapasu nasion daje większe bezpieczeństwo przyszłym pokoleniom lasu. Zmiany klimatu już dziś wpływają na ekosystemy leśne. Coraz częściej pojawiają się susze, silne wichury i inne niekorzystne zjawiska, których konsekwencją są choroby drzew. To sprawia, że planowanie

Grzegorz Musiela podczas wypowiedzi o wyluszczeniach dla Polsat News

O zmianach klimatu i konieczności zbierania nasion opowiada Jakub Wojdecki, starszy Specjalista SL i rzecznik prasowy Nadleśnictwa Jarocin

Uzupełnianie maszyny łuszczącej nasiona z szyszek sosnowych

Wielki obracający się bęben pozwala oddzielić nasiona od otwartych szyszek

Wyluszczone szyszki trafiają do kontenera, a potem do sprzedaży

Załoga OSN w Jarocinie

zbioru i długotrwałego przechowywania nasion staje się jeszcze ważniejsze. Niektóre gatunki drzew owocują coraz bardziej nieregularnie. Dlatego, gdy pojawia się tzw. dobry rok nasien, leśnicy starają się wykorzystać go maksymalnie. Nasiona zbiera się z wybranych, zdrowych drzew i drzewostanów, które najlepiej radzą sobie w danym środowisku. Dzięki temu potomstwo tych drzew ma większą szansę być odporne na zmieniający się klimat. Zebrane nasiona trafiają do specjalnych magazynów, w których panują odpowiednie: temperatura

i wilgotność, co pozwala przechowywać je nawet przez wiele lat.

CIEKAWOSTKI O NASIONACH I PRACY LEŚNIKÓW

Każdego roku w Polsce leśnicy sadzą około 500 milionów nowych drzew, które wcześniej wyhodowano z zebranych nasion. Nie wszystkie drzewa owocują co roku - np. sosna obficie obradza co około 3-5 lat, a buk nawet co 5-10 lat, dlatego nasiona trzeba magazynować na okresy słabszego urodzaju. Zbieranie szyszek

z wysokich drzew to często praca dla specjalnie przeszkolonych „szyszkarzy”, którzy często muszą wspiąć się nawet na wysokość 30-50 metrów.

Część nasion trafia także do specjalnych banków genów (np. Leśnego Banku Genów w Kostrzycy), gdzie są przechowywane w bardzo niskich temperaturach - nawet poniżej -150°C, aby zabezpieczyć materiał genetyczny roślin na przyszłość.

CICHA PRACA DLA PRZYSZŁYCH POKOLEŃ

Lasy Państwowe przygotowują

się na różne scenariusze związane ze zmianami klimatu, aby polskie drzewostany pozostały trwałe i odporne również w przyszłości. Zbieranie i przechowywanie nasion to praca, której efektów nie widać od razu. Jednak to właśnie dzięki niej za kilkadziesiąt lat będą mogły rosnąć nowe, zdrowe pokolenia drzew - nasze zielone płuca.

Materiał wideo znajdziesz na <https://jarocin.poznan.lasy.gov.pl/aktualnosci>
Opr. Jakub Wojdecki

Fot. Jakub Wojdecki, Marek Dobroczyński

AKTUALNOŚCI

„Bardzo nam bliska ochrona środowiska”

To już II Gminny Konkurs Ekologiczny skierowany do uczniów klas I-III, uczęszczających do szkół podstawowych na terenie gminy Jarocin. Miejsce i termin konkursu: 24 kwietnia 2026 r., godz. 8:30, Szkoła Podstawowa nr 3 im. ks. Jana Twardowskiego w Jarocinie, ul. Wrocławska 168. Każda szkoła może zgłosić jedną drużynę składającą się z 3 uczestników (1 uczestnik z klasy I, 1 uczestnik z klasy II i 1 uczestnik z klasy III) i 1 opiekuna (nauczyciela). Warunkiem udziału jest przesłanie lub osobiste dostarczenie zgód na udział dzieci w konkursie i przetwarzanie danych osobowych.

„Drzwi do lasu”

Zapraszamy do odsłuchania dwóch audycji radiowych zrealizowanych na terenie lasów leśnictwa Cielcza. Pytania do Jakuba Wojdeckiego, specjalisty ds. edukacji w Nadleśnictwie Jarocin, kierował Rafał Regulski ze stacji Radio Poznań 100,9 MHz. Wywiad dotyczył zjawiska okieśnienia śnieżnej - jej rodzajów, mechanizmu powstawania oraz szkód, jakie powoduje w drzewostanach. Ekspert wyjaśnił, jakie zagrożenia niesie nadmierne obciążenie śniegiem, i które gatunki drzew są najbardziej podatne na łamanie i deformacje. W audycji omówiono także rolę wilgotności powietrza oraz procesów takich jak sublimacja, które mają kluczowy wpływ na intensywność i skutki tego zimowego zjawiska. Aby odsłuchać - wpisz w wyszukiwarce adres <https://radiopoznan.fm/audycje/drzwi-do-lasu> i znajdź odcinki 283. i 284. pt. „Śnieg”. Serdecznie zachęcamy.

Nowy cennik na sadzonki

Od 3 marca 2026r. w Nadleśnictwie Jarocin obowiązuje nowy cennik na sadzonki produkowane w Ośrodku Szkółkarsko-Nasiennym w Jarocinie. Cennik dotyczy wybranych sadzonek drzew i krzewów leśnych przeznaczonych dla: odbiorców detalicznych, odbiorców kupujących powyżej 500 sztuk, odbiorców z jednostek Lasów Państwowych oraz rozliczenia wewnętrznego w Nadleśnictwie Jarocin. Aktualny cennik znajdziesz na naszej stronie [www https://jarocin.poznan.lasy.gov.pl](https://jarocin.poznan.lasy.gov.pl).

Zestawił: WoJak

Kupimy Twój las

Nadleśnictwo Jarocin

Nadleśnictwo Jarocin informuje, iż jest zainteresowane zakupem lasów i gruntów przeznaczonych do zalesienia.

Zgodnie z art. 37 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz.U. z 2022 r. poz. 672 ze zmianami), 2) zniesienia współwłasności lasu, gruntu prze-las lub grunt przeznaczony do zalesienia może być 2) zniesienia współwłasności lasu, gruntu, lub nabyty w szczególności w przypadku: 2) zniesienia współwłasności lasu, gruntu, lub nieruchomości; 3) regulacji przebiegu granicy polno-leśnej.

Więcej informacji i szczegółów udziela Nadleśnictwo Jarocin,
Mariusz Trawiński, Specjalista ds. stanu posiadania
62 747 63 60 w. 114 / pok. 19 (pierwsze piętro, korytarz prawa strona),
e-mail: mariusz.trawinski@poznan.lasy.gov.pl,
Biuro Nadleśnictwa: tel. +48 62 747 23 19,
email: jarocin@poznan.lasy.gov.pl

POWIATOWY KONKURS EKOLOGICZNY „MAŁY EKOLOG 2026”

Sześciolatki z dużą wiedzą o przyrodzie

W sali MCT w Żerkowie 10 marca odbył się konkurs „Mały Ekolog 2026”. Organizatorem wydarzenia, objętego patronatem Starosty Jarocińskiego, było Publiczne Przedszkole w Żerkowie. W rywalizacji wzięło udział 13 dwuosobowych drużyn sześciolatek.

Młodzi uczestnicy, reprezentujący przedszkola z terenu powiatu jarocińskiego, musieli zmierzyć się z dziewięcioma konkurencjami sprawdzającymi ich wiedzę przyrodniczą, ekologiczną oraz umiejętności praktyczne. Zadania obejmowały m.in. rozpoznawanie głosów ptaków, przyporządkowanie drzew do ich owoców, rozpoznawanie tropów zwierząt, segregację odpadów, a także rozwiązywanie zagadek dotyczących zwierząt i roślin. Nie zabrakło również konkurencji sprawnościowych, takich jak rzut szyszką do celu. Dzieci układały także we właściwej kolejności etapy powstawania chleba - od ziarenka do bochenka, wymieniały produkty powstające z mleka oraz porządkowały talerz zdrowego żywienia.

Zmagania przedszkolaków oceniło jury w składzie: poseł na Sejm RP Lidia Czechak, starosta jarociński Mariusz Stolecki, sekretarz gminy Żerków Bartłomiej Nowicki, dyrektor Publicznego Przedszkola w Żerkowie Maria Pawlacyk, przedstawicielka SANEPID-u w Jarocinie Elżbieta Wejman, starszy specjalista ds. edukacji leśnej i promocji Nadleśnictwa Jarocin Jakub Wojdecki, przedstawicielka Urzędu Miasta i Gminy Żerków Joanna Wyrwas-Jaśkowiak oraz nauczycielka Publicznego Przedszkola w Żerkowie Joanna Matuszczak.

Konkurs był nie tylko okazją do wspólnej zabawy, ale także ważną lekcją ekologii, pokazującą, że troskę o środowisko naturalne warto kształtować już od najmłodszych lat.

Oprac. nauczycielka przedszkolna - J. Matuszczak oraz przedstawiciel Nadleśnictwa Jarocin - Jakub Wojdecki

Po podsumowaniu punktów jury wyłoniło zwycięzców konkursu:

- ▶ I miejsce zajęło Niepubliczne Przedszkole z Oddziałami Integrycyjnymi „Marcinek” w Jarocinie,
- ▶ II miejsce zdobyła Szkoła Podstawowa im. Powstańców Wielkopolskich w Górze,
- ▶ III miejsce przypadło Niepublicznemu Przedszkolu „Jarzębinka” w Jarocinie.

Laureaci I miejsca

Laureaci II miejsca

Laureaci III miejsca

Mokradła, naturalna tarcza klimatyczna - o mokradłach z okazji ŚDM 2026

2 lutego, tradycyjnie pod patronatem Konwencji Ramsarskiej, obchodziliśmy Światowy Dzień Mokradeł. Tegoroczne hasło - „Tereny podmokłe i wiedza tradycyjna: celebrowanie dziedzictwa kulturowego” - zwraca uwagę na głębokie związki między mokradłami a kulturą, zwyczajami i systemami wiedzy lokalnych społeczności na całym świecie.

Tereny podmokłe od wieków są kolebką dziedzictwa kulturowego i żywych tradycji. To właśnie wokół rzek, torfowisk i bagien rozwijały się lokalne sposoby gospodarowania wodą, rybołówstwa czy użytkowania roślin. Uznanie i włączanie tradycyjnej wiedzy do współczesnych działań ochronnych sprzyja skuteczniejszej ochronie mokradeł i wzmacnia podejście oparte na współpracy z lokalnymi społecznościami.

Degradacja mokradeł oznacza jednak nie tylko utratę cennych ekosystemów. Podważa ona dobrobyt społeczności, wpływa na jakość życia i prowadzi do zanikania tradycyjnych systemów wiedzy przekazywanych z pokolenia na pokolenie. Dlatego dziś

szczególnie ważne jest zwiększenie skali działań na rzecz ich ochrony oraz uznanie kluczowej roli mokradeł w zachowaniu dziedzictwa kulturowego.

Z okazji Światowego Dnia Mokradeł 2026 przypominamy o ogromnym znaczeniu tradycyjnej wiedzy w utrzymaniu równowagi ekosystemów terenów podmokłych. Wskazujemy także na zagrożenia, przed którymi stoją zarówno mokradła, jak i związane z nimi praktyki kulturowe. Podkreślamy potrzebę ich ochrony, wzmacniania oraz włączania do nowoczesnych strategii ochrony przyrody. Jednocześnie promujemy uwzględnianie ochrony mokradeł w szerszych programach środowiskowych i rozwojowych.

Opr. WoJak

Ciekawostki: Polska na tle Europy

W Europie mokradła zajmują dziś ok. 13-15% powierzchni kontynentu, ale ponad połowa z nich została przekształcona w ciągu ostatnich 300 lat.

W Polsce tereny podmokłe (bagna, torfowiska, zalewowe doliny rzek) obejmują ok. 8-10% powierzchni kraju.

Polska posiada jedno z najlepiej zachowanych mokradeł nizinnych na kontynencie, m.in. w:

- ▶ Biebrzańskim Parku Narodowym - największy kompleks bagien w Europie Środkowej
- ▶ Narwiańskim Parku Narodowym - unikalna „rzeka wielokorytowa”
- ▶ Poleskim Parku Narodowym - torfowiska i jeziora krasowe

Choć zajmują tylko kilka procent powierzchni Ziemi, magazynują nawet dwa razy więcej węgla niż wszystkie lasy świata razem - głównie w torfowiskach to takie „zielone gąbki” świata. W wielu krajach Europy Zachodniej trwa dziś renaturyzacja dawnych bagien i torfowisk. Polska również prowadzi takie działania, m.in. w dolinach rzek i na torfowiskach w parkach narodowych oraz w obszarach sieci Natura 2000. Polskie mokradła są kluczowe dla ptaków wędrownych w skali kontynentu - szczególnie w dolinach Dolina Biebrzy i Dolina Narwi, gdzie podczas migracji zatrzymują się dziesiątki tysięcy ptaków.

Wiosenne przebudzenie w dolinie Lutyni

21 marca to data, którą każdy leśnik i miłośnik przyrody ma zapisaną w kalendarzu na czerwono. To nie tylko moment umownie rozpoczynający kolejną porę roku - wiosnę, ale również Międzynarodowy Dzień Lasów. Święto to zostało ustanowione przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w 2012 roku, aby uświadamiać nam wszystkim, jak kluczową rolę odgrywają ekosystemy leśne w zachowaniu równowagi biologicznej naszej planety. To właśnie tego dnia oczy całego świata zwracają się ku drzewom, a tysiące ludzi wybiera się na spacer, by poczuć jedność z naturą.

My, leśnicy z Jarocina, mieliśmy w to święto przypadające w ubiegłą sobotę wielką radość i zaszczyt być przewodnikami podczas rajdu zorganizowanego wspólnie z PTTK Jarocin. Naszą przygodę rozpoczęliśmy na parkingu w Słupi, skąd ruszyliśmy w głąb lasu. Ze względu na bardzo wysoką frekwencję - na starcie pojawiło się ponad 70 osób - zdecydowaliśmy się podzielić uczestników na trzy mniejsze grupy, aby każdy mógł swobodnie słuchać opowieści o lesie i cieszyć się jego spokojem.

Trasa rajdu wiodła czerwonym szlakiem przez teren projektowanego rezerwatu „Dolina Lutyni”. To miejsce niezwykle, gdzie meandrująca rzeka i starodrzew tworzą krajobraz pełen spokoju i pierwotnej siły. Podczas marszu mieliśmy okazję opowiedzieć o tym, jak las budzi się wraz z nadejściem wiosny, jak w pniach ruszają soki, w runie nieśmiało

pojawiają się pierwsze zwiastuny zieleni, a przestrzeń wypełnia się radosnym gwarem ptaków.

Trzeba przyznać, że tempo marszu było całkiem żwawe. Pilnowaliśmy, by nikt nie pomylił kierunków, choć w tak pięknych okolicznościach przyrody łatwo było się zagapić na każdą wyjątkowo fotogeniczną kłodę. Śmiało się nawet, że nasze 7 kilometrów w terenie liczy się co najmniej podwójnie, bo „leśny kilometr” bywa znacznie bardziej intensywny niż ten asfaltowy.

Przejście tego malowniczego odcinka pozwoliło wszystkim na własne oczy przekonać się, dlaczego ten urokliwy

fragment doliny Lutyni zasługuje na szczególną ochronę. Po pokonaniu około 7 kilometrów dotarliśmy do celu, którym był gościnny „Młyn nad Lutynią” w Wilkowyi. To właśnie tam, w cieniu historycznego budynku i przy kojącym szumie rzeki, oficjalnie podsumowaliśmy naszą wyprawę. Prawdziwym uwieńczeniem dnia była przepyszna grochówka, którą zorganizowała kawiarnia z młyna.

Wiosna w Nadleśnictwie Jarocin została powitana godnie, aktywnie i z wielkim szacunkiem do naszej wspólnej, leśnej spuścizny. Do zobaczenia na kolejnych szlakach. **Marek Dobroczyński**

Drodzy Czytelnicy „Wieści z Lasu”,

z okazji Świąt Wielkanocnych pragniemy złożyć Państwu najserdeczniejsze życzenia - pełnych nadziei, radości i wiosennego odrodzenia dni. Niech ten wyjątkowy czas przyniesie spokój, chwilę wytchnienia oraz bliskość z naturą, która - tak, jak co roku - budzi się do życia, niosąc ze sobą nowe siły i inspiracje.

Życzymy Państwu zdrowia, pogody ducha oraz wielu pięknych chwil spędzonych wśród lasów, gdzie śpiew ptaków i szum drzew przypominają o harmonii i prostym pięknie otaczającego świata.

Niech nadchodząca wiosna obdarzy Państwa energią do realizacji planów oraz mnóstwem powodów do uśmiechu.

Z leśnym pozdrowieniem,
Pracownicy Nadleśnictwa Jarocin

EDUKACJA EKOLOGICZNA W RAMACH FENIX

Nie zimują na dnie jeziora

Jaskółki zjawiają się u nas stopniowo w okresie od końca marca do pierwszych dni maja - stąd powiedzenie, że „jedna jaskółka wiosny nie czyni”. Według Oskara Kolberga, w Wielkopolsce i na Kujawach na widok pierwszej jaskółki zjawiającej się wiosną należało twarz przemyć wodą, aby uchronić się przed nadmiernym opaleniem podczas nadchodzącego lata. Gospodarstwa, które jaskółki wybrały do umieszczenia w nich swoich gniazd, miały cieszyć się szczególną pomyślnością i dobrobytem.

Jaskółki są wręcz wybitnie przystosowane do chwytania w locie much i komarów, które są podstawowym składnikiem ich pożywienia. Smukła sylwetka ciała, długie, ostro zakończone skrzydła, rozwidlony ogon pozwalają im na wytrwały i szybki lot. Krótki dziób, obszerna szeroka paszcza umożliwiają sprawne chwytanie owadów. W dni ciepłe i słoneczne owady wynoszone są wysoko przez prądy powietrzne. Przed deszczem szukają możliwości schronienia się wśród roślin i latają nisko, dlatego widać wtedy jaskółki uganiające się za nimi nad powierzchnią ziemi lub wody.

Przez całe lato zjadają ogromne ilości owadów, w tym takich, które są roznośicielami wielu chorób. Jako ptaki wędrownie opuszczają nas jesienią. Przed odlotem gromadzą się w duże stada i lubią przesiadywać na drutach linii energetycznych. Noce spędzają wtedy w trzcinowiskach nad stawami i jeziorami. Ponieważ obserwowano jaskółki gromadzące się w tych miejscach, gdzie usadowione na trzcinach spędzały noce, a potem nagle zniknęły, jeszcze w pierwszej połowie XX w. wielu ludzi było przekonanych, że na zimę nie odlatują, lecz opuszczają się na dno zbiorników wodnych, gdzie

zagrzebują się w szlamie, zapadając w głęboki sen i oczekując wiosny.

W Polsce gnieźdzą się trzy gatunki jaskółek. Największą z nich jest powszechnie znana dymówka (Hirundo rustica), którą można spotkać zarówno na wsi, jak i w miastach. Lata najlepiej spośród ptaków śpiewających. Łatwo ją wtedy obserwować. W powietrzu porusza się bardzo zwinnie i wykonuje nagle zwroty. Jej smukłe ciało upierzone jest na czarno z granatowym połyskiem, a spód ma biały. Czoło i podgardle samców są ceglastoczerwone. W długim, mocno rozwidlonym ogonie wyraźnie widoczne są długie sterówki zewnętrzne. Gniazdo buduje w stajniach, oborach, chlewniach. Czasem jest ono używane przez kilka lat. Zostaje przyklejone do ściany budynku pod sufitem, w takich miejscach, do których ptak bez przeszkód może dolecieć. Od góry jest otwarte. Do jego budowy, która trwa ponad tydzień, jaskółki używają błota zmieszanego ze źdźbłami trawy i włosiem. Wnętrze wysłane jest miękkimi częściami roślin, sierścią i puchem. Samica składa 4-5 jaj. Młode wylęgają się po dwóch tygodniach i pozostają w gnieździe przez kolejne trzy tygodnie. To bardzo pracowity

Jaskółka oknówka

Fot. Jakub Wojdecki OEL Czeszewo

czas dla rodziców, którzy znoszą dla potomstwa wprost niezliczone ilości muszek i komarów. Młode karmione są około 30 razy w ciągu godziny. Można je zobaczyć, jak w rządki siedzą na brzegu gniazda i domagają się pokarmu od rodziców. Pod koniec

czerwca dymówki przystępują do drugiego lęgu. Jaskółka oknówka (Delichon urbicum) jest mniejsza od dymówki, nie ma czerwonego podgardla, jej ogon jest krótszy i słabiej rozwidlony, a nogi pokryte białymi piórkami. Gniazdo buduje zawsze na zewnątrz budynków, najchętniej pod okapem i we wnękach okiennych. Zawsze ma ono kształt zamkniętej kuli, z jednym małym otworem wejściowym z boku.

Brzegówka (Riparia riparia), najmniejsza z naszych jaskółek, w odróżnieniu od poprzednich gatunków jest szarobrazowa, z szerokim brązowym pasem na białej piersi. W stromych i wysokich brzegach rzek, ścianach żwirowni i kopalni piasku wygrzebuje poziomy tunel o długości nawet do dwóch metrów. Na jego końcu urządzone jest gniazdo, wysłane niewielką ilością miękkiego materiału roślinnego i puchu. Tworzy duże kolonie, liczące czasem kilkaset rodzin. Przy sprzyjających okolicznościach utrzymują się one w jednym miejscu przez dziesiątki lat. Brzegówki żerują zwykle nad wodami, a nocują w trzcinowiskach. Odlatują na przełomie sierpnia i września.

Wacław Adamiak

Chomik europejski na czele rankingu

W plebiscycie na Zwierzę Roku organizowanym przez Ministerstwo Klimatu i Środowiska, w którym oddano ponad 33 tys. głosów, przeszło 10 tys. z nich zdobył chomik europejski. Przez cały 2026 rok ten zagrożony gatunek gryzonia będzie bohaterem specjalnej kampanii edukacyjnej.

W ogólnopolskim, internetowym plebiscycie na Zwierzę Roku 2026 oddano łącznie 33.379 głosów. Zdecydowanym zwycięzcą został chomik europejski, na którego głosowała niemal co trzecia osoba (dokładnie 10.621). Drugie miejsce zajął ryś euroazjatycki (4.561 głosów), a trzecie - wilk szary (4.020). Tuż za podium znalazł się bóbr europejski (3.637), a kolejne miejsca zajęły: zimorodek, wodniczka, łoś euroazjatycki, żuraw zwyczajny i żółw błotny. W dalszej części zestawienia uplasowały się: niedźwiedź brunatny, nadobnica alpejska oraz węgorz europejski.

Źródło: ZPKWW

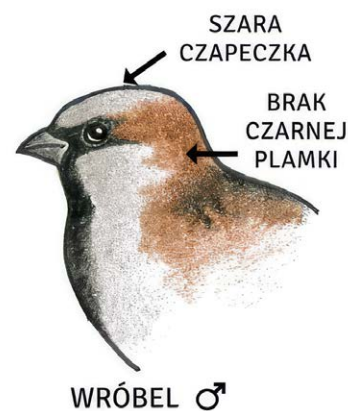
Chomik europejski

Fot. Adobe Stock

20 MARCA
MIĘDZYNARODOWY DZIEŃ WRÓBLA

WRÓBLE ŻYJĄ TAM, GDZIE MIESZKAJĄ LUDZIE. JEST ICH JEDNAK W MIASTACH CORAZ MNIEJ. SĄ PRZEGANIANE PRZEZ WIĘKSZE PTAKI, JAK WRONY, GAWRONY I SROKI. UBYWA MIEJSC, GDZIE MOGĄ ZAKŁADAĆ GNIAZDA. BRAKUJE IM JEDZENIA. JEŚLI CHCIECIE POMÓC WRÓBLOM, WIESZAJCIE SKRZYŃKI LĘGOWE. POZOSTAWIAJCIE TEŻ NIESKOŻONE FRAGMENTY TRAWNIKÓW – ZNAJDĄ TAM NASIONA TRAW, KTÓRYMI SIĘ ŻYWIĄ.

Strona „Wieści z lasu” finansowana ze środków Unii Europejskiej w ramach projektu FENIX.01.05.8 „Edukacja w zakresie ochrony przyrody”, realizowanego przez Nadleśnictwo Jarocin

Fundusze Europejskie
na Infrastrukturę,
Klimat, Środowisko

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

